

בז:

עין משפט
גר מצודה

לֵבָא אִמִּי סִינֵי מַהִלִּי
חֲרוּמוֹת אֶלֶסֶה יֵי
וְשִׁיתִי הַלֵּסֶה יֵי
בִּמְיֵי סִינֵי מַהִלִּי אִשֹּׁת
הַלֵּסֶה חֲמֵשׁ מִשְׁנֵי חֵן
טוֹשִׁיעַ אֲרִיעַ קִר יֵי טַפִּי
דִּי
מג אִמִּי סִינֵי מַהִלִּי
אִשֹּׁת אֶלֶסֶה יֵי
וְשִׁיתִי הַלֵּסֶה יֵינִישִׁי
אִם אֶתֶּן מִשְׁנֵי יֵי טַפִּי
סִינֵי לֵבָא סִינֵי
מב דִּי מִי סִינֵי מַהִלִּי
אִשֹּׁת אֶלֶסֶה יֵי מִתֵּן
שֵׁשׁ טוֹשִׁיעַ שֵׁסֶם קִינֵי
טַפִּי אִי
מג וִי מִי סִינֵי מַהִלִּי
חֲרוּמוֹת אֶלֶסֶה יֵי
מד דִּי מִי סִינִי מַהִלִּי
מִכְרֵסֶה אֶלֶסֶה יֵי
מִתֵּן לְחִינֵי טוֹשִׁיעַ יֵי
סִינֵי רַלֵּס מִינִי

תוספות רי"ד

דאין זיין חתם מיט'ם שאנא
 זככתה את אביה ואת אמה
 והולך (במחנה דף קמח) ירח שלשים ימים
 שנים עשר חודש משום דמכתיב אלל ירח
 נפקא נפיק מינה. מנחה. מנחה היו מנחה
 דלא נפקא ליה מינה היו מנחה
 ופוחתין במחבתה ומינה דלאו משום
 דאין האב רואה נקטם הקטנה
 במחבתה הלא כל פסעה ו"ל דהוה
 נגן למימר יגרשנה בלא מחבתה שהרי
 במחבתה לא: **בגרה** יום אחד
 ונקדשה בו. וא"ת חודש דקמי
 דמשפחה נתנין לה ו"ל חודש היכי
 משפחה לה כיון דאין נתנין לעולם
 אלא ל' יום בגרות דמסתמא איירי
 נקדשה כשהיא נערה כמו שדריך
 גמירא דאסור לקדש את בתו קטנה
 ואין פסוקין נול על הקטנה להשיאה
 ו"ל דדוק בגרה ואח"כ נקדשה
 קאמר רב הונא דאין לה אלא ל' יום
 אלא נקדשה קודם בגרות יא לה
 ו"ל חודש משעת תביעה וטעמא
 דבגרותה קודם שנקדשה אין לה
 ו"ל חודש דמסתמא היכי כל כשתייה
 שאסר יתנא לה צעל היא הכל מוכן
 אלא נקדשה קודם בגרות אינה
 מתפסה שכיב היא מחוסרת:

ממא לאו בתבועה דבתולא. ולא
מני לשנוי אין כמנועה
בתולה ובשקדשה וחל"כ צגרה
דפשיטא ויש דלא הוה יגור כמנועה
ור"מ מפרש דסמא הוה צגרה דצגרה
למשמע שנקדשה (6) בצגרה ולא קודם:
תיובתא דרב הונא תיובתא.
תימא דהלכ קאי כתיובתא וצפי
עגרה התלווקס (גמרא ע"ז: 1) אחיה
סוגיא סממא דהש"ס כותיה דקאמר
אחילמיה דרבי לטעור [היה] צגורת
ששטהה י"ב חודש [ממנו] יציל
צגורת צ"ב יום סמי צלמנה צגורת
וששטהה והיוני כרב הונא ונראה
לפרש דה"ק צגורת צ"ב יום סמי והיוני
קמני כמנני צגורת ששטהה שנים
לפני חודש למשעת צגורת לא
על צבוס ענין צבא שנים עשר חודש
צ"ב יום סמי כגון שקדשה לאחר
ששטהה י"ב חודש בצגרות ומשני מני
צגורת וששטהה והשפא קמני סמס
צגורת צבדי עגרה ששטהה שנים
עשר חודש וצבדי אלמנה ששטהה
ששטים יום משום דיש צגורת שדינה
לבערה צבנים עשר חודש כגון צגרה
אין אחד ונתקדשה ויש צגורת שדינה
לכלמנה כגון עמדה י"ב חודש
בצגרותה ונתקדשה והשפא אחיה
דלא כרב הונא וצבירות דסוגיא
דמסא אין להצריך כאן:

לקיים בהן ב' מעשיר לא פריך
דלא שריה שיאכל צניח
ישראל וגם אין רגילין לתרומה
עמהם אבל לקוטות רגילין להשתכר
עם ישראל ופעמים מתפרנסים משל

עלמס: השתתף מדידתו במו"ל
לפי שדרך האכסנאי להשקות לבני הנ
בית

אף על פי פרק חמישי כתובות

בהם חרש. והא דכמי
ח ימים ודרשינן בשילהי
לשים ולא אמר התם ימים
א"י איהי ניתא לא אביה

אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס
לחופה: **נמ'** מנא הני מילי אמר רב חסדא
דאמר קרא ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה
אתנו ימים או עשור מאי ימים אילמא תרי
יומי משתעי איניש להי אמרו ליה תרי
יומי אמר להו לא אמרו להי עשרה יומי אלא
אי ימים שנה דכתיב: ימים תהיה גאלתו
ואימא חדש דכתיב יעד חדש ימים אמרי
דנני ימים סתם מימים סתם ואין דנני ימים
סתם מימים שנאמר בהן חדש אמר רבי
יוחיא תנא ^פקטנה בין היא ובין אביה
ויכולין לעכב בשלמא אידיה מצי מעכבא
נפלא אביה אי אידי נוחא לה אביה מאי
נפלא איה מניה סבר השתא לא ידעה למחר
מימירדא ונפלא ואתיא ונפלה עילויא אמר
רבי אבא בר לוי אין פוסקין על הקטנה
להשיאה כשהיא קטנה אבל פוסקין על
הקטנה להשיאה כשהיא גדולה פשיטא מהו
דתימא ליחוש דלמא מעיילא פחדא
ממהשתא וחלשה קא משמע לן אמר רב
הונא בגרה יום אחד ונתקדשה נותנין לה
שלישים יום כאלמנה מיחיבי בגרה הרי היא
כתבועה מאי לאו כתבועה דבתולה לא
כתבועה דאלמנה תא שמע ^פבגרת
ששהתה שנים עשר חדש רבי אליעזר
אומר הואיל וחייב בעלה במזונותיה יפר
אימא בגרת וששהתה שנים עשר חודש
רבי אליעזר אומר הואיל ובעלה חייב
במזונותיה יפר תא שמע במאנס את
הבתולה בין שתבעה הבעל והיא מעכבת
ובין שתבעה היא ובעל מעכב נותנין לה
שנים עשר חדש משעת חביעה אבל לא
משעת אירוסין ובגרה הרי היא כתבועה
כיכד בגרה יום אחד ונתקדשה נותנין לה
שנים עשר חדש ולארוסה שלשים יום
תיובתא דרב הונא חיובתא מאי ולארוסה
שלישים יום אמר רב פפא הכי קאמר ^פבגרת
ששערו עליה שנים עשר חדש בגרות
ששערו עליה שנים עשר חדש בגרות

ונתקדשה נותנין לה שלשים יום כאלה
(י)אמר עולא ידבר תורה ארוסה בת ישר
ווכחן כי יקנה נפש ^(ק)קנין כספו והאי נמי
אינה אוכלת שמא ימוגו לה כוס בבית א
אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי התם
למקט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלכ
מדידתו ספוי ליה מדידה אכלי רב שמואל
סימפון אי הכי נכנסה לחופה לא נבעול
ויהדר מעייל אלא מעתה עבד כהן שלקחו
משום סימפון ^(י)סימפון בעבדים ליכא דא
דגויא למלאכה קא בעי ושכסחר לא א

א מפרש בגמרא (ס): **גבר' ויהאמ' מאי**
ס': יבולין לעבד. מלישנא עד שהגדל:
 ג'ה שלא חוכל לנבול ותא' ותבא אלי
 בשוין אחריס: **ל' נליא' כשיא קטנא.**
 סטורא הוא לה: **אכל פוסקין כו'.**
 ודוקא בלא קידושין אבל קידושין
 כקטנות לא עד שהגדל ותאמר
 בפלויי אי רזא: **נוטין לה שלסי**
יוס כאלמנא. משעת אירוסין סיון

שגורה היא מצינה תכשיטין קודם
בגרות שאינה רוצה לשהות עוד:
כפופה. אילו חננה להצין עממה
לנושאין: בדבולה. שנים עשר חודש
משעת אירוסין: יור. נדריה בלא
שופות דא. שמעין מינה דבוגרת
נמי אילו חייב נדומותיה עד שחשה
י"ב חודש: ושפססה. והכי קאמר
בוגרת לטוף שלשים והנערה ששהתה
שנים עשר חודש: בעל נמי יהבו ליה
רצון ויזמנה כדמין במתני' ונ"א לפרנס
עממו בזכרי חופה: ולארוסה שלשים
יום. ויש ארוסה שאין נותנים לה
אלא שלשים יום ולקמן מפרש לה:
נותנין לה שלשים יום. משעת
אירוסין: שמה ימזגו לה כוס. של
תרומה: בזבים גרסינן: דוקא
מיוחד לה. מאחר שהוא א"ל ארוסה

תמיד מוֹנִיחָה מִבֵּית אֲבִיהָ וּמִיחָד
לֵה מִקּוּם שֶׁלֹא תִפְסֵד מִזְמָנָהּ לְחַלֵּק
לְקָרְבֵיהָ: לְקִישׁ. שְׂשׂוּכָה לְקִישׁ
תְּצוּאָתָה: לְקִישׁ כֶּן. לְקִישׁ שְׂהוּהָ כֶּן
וְשֶׁכֶר לְיִשְׂרָאֵל: מִשּׁוֹם סִימָפוֹן. הוּא
לְדַמֵּר אֲרוּסָה לֹא תִחָלֵק כִּרְמוֹתָה עַד
שִׁיעָה וְזֶן שְׂחִיבִי מוֹנִיחָה. וְלִשּׁוֹן
סִימָפוֹן הוּא בִּיטוּל כִּנּוּן שׂוֹכֵר הַבִּטּוּל

רע"י

[illegible]

בצמחה שמצטננת המחק קריר סימפון
ובכח גזור בה שמת ימנא בה מה
ונמלא קרדשי טעות ונעלים ונמלא
שאלה זרה בתרומה: אי הכי נכנסה
לחופה ולא נבעלה. קס"ד. שעדין
אינו מכיר במומין שבה ואמאי עני
ממתי אפילו למשה אחריה עד
שחכם לחופה וכ"ש דקשיא משהגיע
ומן למשה ראשונה: מייבדק בדיק
לה. ניד קרובותיו: סימפון נעבדים
ליבא. אין מומין מבעל מקח:
קוביוסטוס

ולקט כהן צבית ישראל הוא דפריך
דק מה הוא נותן אבל ללקט ישראל
ו לו:

קוצינסטום

שעברו ח"ץ א"י חורש בבגרותו ותקדשה נותנים לה ל' יום כלאמה, (ז) מ"א א"י לה כנרד אלא יום א' נותנים לה ל' יום כלאמה וא"צ להחמק עד י"ב חורש לפרנסה שמא"י שגברו א"ן רצויה לשהות עוד ומשע
שקברו למורד על מיתקתו מהמשיט"ל. לפיכך נותנים לה ל' יום שהות מן מועד ח"ץ שבר"מ קטנים: תנינן מ"ן ו"ז ושאר מ"ן כ"ח שבעה ארסות ב"י ישראל ח"ץ אוכלת כרמיה שפארם ובהן י' קנה
שמן ענין כספו אמרי א"י אוכלת מ"י ואח"כ אוכלת גידור שמה מ"ן ל"ז כ"ס בבת"א ומה חקש"ל א"י לאחיות"י: מ"ן מ"ן חורש במיתקת קדישיו א"י אפילו תנינן מ"ן ו"ז ושאר מ"ן

א) אולי צ"ל פה ודלגה כדב' וינא דאחז דאקילי לא בגרסא וס'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones